

CASTELLS CATALANS

LA TALLADA

Nom del castell: La Tallada
Data de construcció: XI
Municipi: La Tallada d'Empordà
Comarca: Baix Empordà
Altitud: 15 m
Coordenades (Geogràfica - ETRS89)
E 3.055157 N 42.080073
Com arribar-hi: situat dins del nucli urbà i al costat de l'Ajuntament.

Castell de la Tallada. Foto de Ricard Ballo.

Castell de la Tallada és un castell situat al nucli antic de La Tallada d'Empordà, al Baix Empordà, i n'és el seu origen. Està declarat bé cultural d'interès nacional.

Història

L'existència del castell de la Tallada es troba documentada des del segle XI. La importància de la fortificació per als comtes d'Empúries queda palesa en el document del 1309 en què el comte Ponç V donà al castell com a arres per al casament del seu fill Malgaulí pel seu casament en segones núpcies amb la princesa Elisabet de Sicília, filla il·legítima de Frederic II de Sicília.

Ja pertanyent a la baronia de Verges, el 1399 el comte Joan el va vendre al seu germà Pere per 11.000 sous. Pere tan sols fou comte durant quaranta dies, i ni tan sols fou reconegut pel comte-rei Martí l'Humà, el qual va unir el comtat als dominis reials l'any 1402. En morir Pere sense

descendència, el va deixar a la seva esposa Joana de Rocabertí. El 1418 passà al seu nebot el vescomte Dalmau. El 1454 l'heretà el seu fill Martí-Joan, primer dels Rocabertí i baró de Verges. El 1587 la baronia de Verges i el castell de La Tallada van ser incorporats a la corona com ho havia estat la resta del comtat d'Empúries el 1402. Des del 1587 es va veure lligat a la Corona a través de la batllia reial de Verges.

Extret del web https://ca.wikipedia.org/wiki/Castell_de_la_Tallada

Descripció

Tot i que es conserva molt parcialment, encara es pot resseguir l'antic traçat de la muralla que encerclava el castell.

Es pot iniciar el recorregut resseguint els vestigis existents de panys de muralla i de la resta de torres de vigilància del recinte. Se'n conserven un total de sis de diferent cronologia i construcció.

A l'església de Santa Maria, antiga capella del castell datada el segle XII o XIII, trobem la torre que fortificava l'església i servia de torre angular (angle N/E) de les muralles.

A partir d'aquesta torre, des de l'església, en sentit sud, trobem un tram de mur atalussat d'uns 4

Castell de la Tallada. Foto de Ricard Ballo.

Torre del castell de la Tallada.

m de llargada per 1,5 m d'alçària. Més endavant hi ha una torre circular amb espitllera d'arma de foc que es conserva fins a 5 m d'alçada. El seu mur tenia una amplada de poc més de 2 m.

Cap a sud-oest es manté un talús de 20 m, al damunt del qual se sostenen les façanes posteriors d'algunes cases. A continuació hi ha una torre circular de la qual es conserva una alçària de 6 m. Una de les façanes té un mur rectilini on s'hi obre una porta adovellada d'arc de mig punt, enlairada del sòl que donava intramurs.

El llenç de muralla es perd, però a la part més meridional s'aixeca una torre circular conservada en una alçària de 12 m, amb una porta rectangular que donava intramurs i una sagetera rectangular a la banda oest. Només hi manca la part superior original que devia estar emmerletada.

A l'oest del recinte es conserven vestigis de dues torres de planta quadrada. Ambdues es conserven en una alçada de 6 m. Una té dues llargues espit-

lleres rectangulars i l'altra una petita porta d'arc de mig punt enlairada del sòl i tres llargues sageteres. En aquest punt s'endevina encara el solc de l'antic fossat.

Des d'aquesta torre els murs anaven a parar a la banda de tramuntana de l'església de Santa Maria, on s'inicia el recorregut.

Datació. Els vestigis arquitectònics conservats no són cronològicament del mateix període. La fortificació de l'església i les dues torres cilíndriques del tram de llevant són fetes de carreus grans de conglomerat poc treballats, amb espitlleres d'arma de foc i, probablement, tindrien una cronologia no anterior al segle XVI. A la banda de ponent, les dues torres de planta quadrada, de les quals s'ha conservat una alçària de 6 m, tenen carreus grans de conglomerat, més ben escairats, amb sageteres rectangulars i allargades i cal datar-les entre els segles XIV-XV.

La torre de la part meridional de la muralla, construïda amb carreus de pedra sorrenca ben escairats, deu ser la torre més antiga, possiblement del segle XIII-XIV.

Dades extretes de: BADIA I HOMS, J.: *L'arquitectura medieval de l'Empordà. Volums II-A i II-B.* Diputació de Girona. Girona, 1978.

Elena Fàbregas i Corts
Jordi Gironès i Vilardebò
Setembre de 2014